

JAN PIEKŁO

KAPITAN MATIUS

W KRAJINIE KRÓTKICH
PORTEK

ЧОРНІ ВІВЦІ®

КАПІТАН МАТІУС У КРАЇНІ КОРОТКИХ ШТАНЦІВ

ЯН ПЕКЛО

ЯН ПЕКЛО

КАПІТАН МАТІУС

У КРАЇНІ КОРОТКИХ
ШТАНЦІВ

ЯН ПЕКЛО

КАПІТАН МАТІУС У КРАЇНІ КОРОТКИХ ШТАНЦІВ

Ілюстрації Лілії Мартинюк

Переклад з польської Христини Потапенко

УДК 82-34
П 23

Пекло Ян

Капітан Матіус у Країні Коротких Штанців : оповідання для дітей / Ян Пекло ; переклад із польської Христини Потапенко. — Чернівці : Книги — XXI, 2021. — 56 с.

ISBN 978-617-614-344-4

Хто не любить казок про чарівні країни, де тварини говорять людським голосом, а герої борються зі злом? У своїй казці Ян Пекло, посол Польщі в Україні у 2016–2019 роках, розповідає про пригоди відважного капітана Матіуса, який на власному вітрильнику «Онуфрій Пімпель» вирушає разом із командою на складну місію. Його мета — врятувати принца Калорифера та принцесу Жирандоліну, ув'язнених жорстоким чаклуном Сварогом. Казку варто почитати, щоб дізнатися, яка доля спіткала злого Сварога і як ці події змінили життя людей у Країні Коротких Штанців, де ніколи не світило сонце, а листя дерев ніколи не було достатньо зеленим... Мабуть, дорослі теж люблять такі казки.

Книгу видано за підтримки:

Міжнародного товариства
польських підприємців в Україні

Польського Інституту
у Києві

Підписано до друку 07.10.2021.
Формат 84×108 1/16.
Умов.-друк. арк. 5,88. Обл.-вид. арк. 5,12.
Наклад 1 000 прим. Замовлення №

Чорні вівці

Адреса для листування:
а/с 274, м. Чернівці, 58032

Усі права застережено. Жодну частину з цього видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмового дозволу видавництва.

© Copyright for text by Jan Piekło
© Книги – XXI, 2021, видання українською мовою
© Христина Потапенко, 2021, переклад
© Лілія Мартинюк, 2021, ілюстрації

Видавництво «Книги – XXI»
Адреса для листування:
а/с 274, м. Чернівці, 58032, Україна
тел.: +380 (372) 586021,
моб. +380 (98) 7150181
booksxxi@gmail.com
books-xxi.com.ua

Літературно-художнє видання українською
та польською мовами

Головна редакторка Христина Венгринюк
Літературний редактор Сергій Осока
Ілюстрації Лілії Мартинюк
Коректорка Людмила Лободзець
Макет Наталії Олійник

Свідоцтво про державну реєстрацію
ДК № 5259 від 16.12.2016 р.

Віддруковано АТ «Харківська
книжкова фабрика «Глобус»»
61052, м. Харків, вул. Різдва, 11.
Свідоцтво ДК № 3985 від 22.02.2011 р.
www.globus-book.com

Розділ І,

у якому дізнаємося про мету подорожі Капітана Матіуса, а також про переваги магічної кулі

Усі прощалися з Капітаном Матіусом. І я там також був, стояв у на-товпі дітей на причалі і, як усі, махав хустинкою. Море було спокійне, сонце дуже пригрівало, білокрилі чайки кричали над нашими голова-ми. Лагідний вітерець роздухував вітрила великого тримачтового ко-рабля під назвою «Онуфрій Пімпель». Капітан назвав корабель на честь видатного мандрівника та свого близького друга.

Матіус обернувся до нас, щоби попрощатися з дітьми. Стукаючи де-рев'яною ногою, зійшов на палубу корвета. Якір швидко підняли. Чай-ки розкричалися, хвилі вдарили в берег. Барвиста папуга тричі крикнула: «Ахой!», і корабель почав швидко віддалятися. Коли він став ледь помітною синьою стрічкою на го-ризонті, Капітан Матіус подув у срібний свисток, оздоблений клейнодами султа-на Татуя-Туя. За мить екіпаж уже стояв на палубі.

Першою зіскочила з канатної дра-бини маленька мавпочка Піскоміра — помічниця на кухні й кормовий в од-ній особі. Неважко здогадатися, що мавпочка була дуже важливою персо-ною на «Онуфрії Пімпелі». Пригото-вані нею страви, наприклад, шоколад у місячному соусі чи теплі зірки в полу-ницях, викликали заздрість у кухарів цілого світу. Піскоміра походила з ко-ролівської мавпячої родини й любила

наголошувати на своєму аристократичному походженні. Проте зовсім не любила перевтомлюватися.

З-під палуби визирнув звично переляканий матрос — шурик Гризлик. З його великих штанців виглядав довгий і тоненький хвіст. Це Гризлика часто шукала ледача Піскомира, коли він до блиску вичищав палубу. Завдяки йому вітрила сяяли надзвичайною білизою, а кожна дірка на палубі була залатана.

На плечі Капітана сиділа папуга — вірна приятелька та радниця Матіуса — Кунегунда Скжек-Пьорчинська, відома серед моряків як боцман Кундзя.

Папуга, стара, мудра й учена, у багатьох складних ситуаціях давала дуже слушні поради. Була в неї лише одна слабінка — дуже любила жувальну гумку... особливо м'ятну.

— Я зібрав усіх — розпочав Матіус, поправляючи шовкову пов'язку, яка прикривала місце правого ока, втраченого в битві з блакитними Скіколами, — щоб повідомити вам мету нашої мандрівки. Отож... — капітан на хвилю загадково замовк. — Пливемо звільнити з ув'язнення нещасного Калорифера, принца Обігріваної Країни Чонго-Понго.

Екіпаж дуже здивувався. Вони чули про страждання принца, але подробиць цієї дивної загадкової події не знали. Знали лише, що

Калорифер закохався в чарівну сироту — Жирандоліну, принцесу Вечірнього Світла. Молода пара хотіла одружитися. Опікун принцеси — старий чор-

нокнижник Сварог, страшний володар Зла і Ночі, королівства Півтемряви, який ненавидів усе добре та гарне, що є на землі, — дізнався про це. Страшенно розлютився, викрав принца та ув'язнив його в лише йому відомому місці. Чарівну принцесу Сварог хотів огорнути своїми чарами. Коли йому не вдалося, наказав замкнути Жирандоліну в похмурій вежі свого замку, а озброєна сторожа пильнувала її вдень і вночі.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.